

Mustafa Kemal Destanı 8

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 28 Ekim 2018

Yıl iki bin on sekiz tam doksan beş yıl geçti.
Kurduğun cumhuriyet, yaşıyor, yaşayacak.
Madem ki Türk Milleti, senin yolunu seçti.
Yine meydanlar boyu al bayrak taşıyacak.
İki bin yirmi üç de, haz demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Bu yılda nice Mehmet göçtü vatan uğruna.
Şehitler verdik yine yangınlardayız Ata'm
Analar kuzusundan geçti vatan uğruna.
Yediden, yetmişine, yangınlardayız Ata'm
Yürek yangınımıza, köz demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

"Böl, parçala, işgal et" namerdin fikri budur.
Vatana sahip çıkmak, boynumuza borç bizim.
İzini belli etmez, namerdin zikri budur.
Hepsini yok etmeden, dinmeyecek şu sızım.
Sürüyoruz izini, iz demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Dillerde Cumhuriyet, özde, sözde tek vücut.
İşgüzar hainlere, cephe açtık imanla.
Yüreğimiz tetikte, gez de, gözde tek vücut.
Vakurluca düşünüp, yarışmadan zamanla,
Bu şanlı bayrak için göz demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Adımız sanımız Türk, Oğuzlardan geliriz.
Hilafsız mucizeyle, kurtulduk esaretten.
Bu büyük emanetin, kıymetini biliriz.
Nasip aldıysak eğer, sende ki cesaretten.
İhanet edenleri, ez demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Ezber ettik "göklere" adını yaza yaza.
Mevzu bahis vatansa, asla ödün vermeyiz.
Özgürlük andımızdır, kan kızıyla, beyaza.
Alem-i cihan gelse, başka bir renk vurmamız.
Yeni kıvılcımlara, tez demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Her sonbahar umutlar, artarak çoğalacak.
İlkbahar esintisi, yüreklere dolacak.
Sararan o yapraklar, umman'da boğulacak.
Bu güz kısa sürecek, mevsim hep yaz kalacak.
Kurda, kuşa, kuzuya yaz demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Nerede böyle erdem, hani böyle özellik!
Yıllar eskitemedi, dehanın eserini.
Öyle bir fazilet ki, anlatılmaz güzellik.
Hazırladık inançla görmelere asrını.
Asırlar bu güzele, az demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

İstiklalin o nakışı, alnımıza işlenmiş.
Bilirim şu dünyada, en büyük zafer benim.
Nice dumanlı dağlar, dereler gümüşlenmiş.
Kul Fikret'im, ecdadım; yılmayan nefer benim.
Son sözü söylemeye; söz demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Destan dedim adına, ömrüm yetmez hepsine.
Yaşadıkça kalemim, destanınla çoşacak.
Ömrümün son demini aldım gözüm hapsine.
Her kıtailmekilmek diğerini açacak.
Belki de son dizeyi "yaz" demeye az kaldı.
Bir asır yaklaşıyor, yüz demeye az kaldı.

Mehmet Fikret ÜNALAN
26 Ekim 2018 Saat 21.20
Güzelçamlı/Kuşadası/Aydın